

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 2019
(OR. en)

14546/1/19
REV 1

JAI 1258
COPEN 462
DROIPEN 192
EUROJUST 205
EJN 105

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Με ημερομηνία: 3 Δεκεμβρίου 2019

Αποδέκτης: Αντιπροσωπίες

αριθ. προηγ. εγγρ.: 14075/19 + COR 1 + COR 2

Θέμα: Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με μέτρα εναλλακτικά της κράτησης

Επισυνάπτονται για τις αντιπροσωπίες στο Παράρτημα τα συμπεράσματα του Συμβουλίου με θέμα «Μέτρα εναλλακτικά της κράτησης: η χρήση μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων στον τομέα της Ποινικής Δικαιοσύνης» που ενέκρινε το Συμβούλιο (Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις) στις 3 Δεκεμβρίου 2019.

**ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΜΕΤΡΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
ΤΗΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ:
Η ΧΡΗΣΗ ΜΗ ΣΤΕΡΗΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΥΡΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΡΩΝ
ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**

Εισαγωγή

1. Σύμφωνα με το νέο στρατηγικό θεματολόγιο για την περίοδο 2019-2024 που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 20 Ιουνίου 2019, η προστασία των πολιτών και των ελευθεριών ορίζεται ως βασική προτεραιότητα για τον επόμενο θεσμικό κύκλο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δεσμευτεί να διευρύνει και να ενισχύσει την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος και να βελτιώσει τη συνεργασία.
2. Τα αποτελεσματικά συστήματα ποινικών κυρώσεων διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην προστασία των πολιτών και στην εδραίωση της ασφάλειας. Οι ποινικές κυρώσεις και τα μέτρα που χρησιμοποιούνται και ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζονται συμβάλλουν στην πρόληψη της υποτροπής και, ως εκ τούτου, επηρεάζουν την ασφάλεια στην κοινωνία.
3. Η επιβολή ποινικών κυρώσεων και μέτρων θα πρέπει να βασίζεται στις γνώσεις που προκύπτουν από σχετικές έρευνες, οι οποίες δείχνουν ότι οι κυρώσεις και τα μέτρα που χρησιμοποιούνται μειώνουν τον κίνδυνο υποτροπής και προάγουν την ασφάλεια.
4. Τα σοβαρά εγκλήματα απαιτούν κατάλληλες απαντήσεις και η κράτηση αποτελεί απαραίτητο μέσο στο πλαίσιο των συστημάτων ποινικών κυρώσεων. Ωστόσο, υπάρχει ευρεία συναίνεση ότι η κράτηση θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο ως έσχατη λύση (*ultima ratio*)¹. Η επιβολή μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων - αντί της κράτησης - κατά περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, μπορεί να προσφέρει διάφορα πλεονεκτήματα, όπως θεμελιώνεται σε μακροχρόνια παράδοση έρευνας.

¹ Βλ. π.χ. το σημείο 4 των αιτιολογικών σκέψεων της σύστασης Rec (2006) 2 του Συμβουλίου της Ευρώπης προς τα κράτη μέλη σχετικά με τους Ευρωπαϊκούς Σωφρονιστικούς Κανόνες: «Ουδείς επιτρέπεται να στερηθεί της ελευθερίας του ειμή εις τας ακολούθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν». Στη νομολογία του, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αναφέρεται στις εν λόγω συστάσεις σε πάνω από 1000 υποθέσεις.

5. Σημαντικός ρόλος των εναλλακτικών της κράτησης μέτρων είναι η προώθηση της κοινωνικής αποκατάστασης και επανένταξης του δράστη, η οποία αποτελεί έναν από τους βασικούς στόχους για τη χρήση αυτών των μέτρων². Τα εν λόγω εναλλακτικά μέτρα παρουσιάζουν επίσης πολλά άλλα οφέλη, ιδίως με τη μείωση του κινδύνου υποτροπής και, ως εκ τούτου, την προαγωγή της δημόσιας ασφάλειας. Μπορούν να εφαρμόζονται προς το συμφέρον του δράστη, αλλά και προς το συμφέρον των θυμάτων, των πιθανών μελλοντικών θυμάτων και, γενικότερα, της κοινωνίας.
6. Σε όλα τα κράτη μέλη υπάρχουν μέτρα εναλλακτικά της κράτησης, για παράδειγμα υπό τη μορφή ποινών φυλάκισης με αναστολή, κοινωφελούς υπηρεσίας, χρηματικών ποινών και ηλεκτρονικής παρακολούθησης. Επιπλέον, οι νέες εξελίξεις στον τομέα της τεχνολογίας και της ψηφιοποίησης μπορεί να συμβάλουν σε ένα αποτελεσματικότερο σύστημα μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων στο μέλλον.
7. Εξάλλου, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να ληφθούν υπόψη τα θύματα των εγκληματικών πράξεων. Σε ό,τι αφορά τα εγκλήματα που χρήζουν διαμεσολάβησης, η αποκαταστατική δικαιοσύνη μπορεί να προσφέρει ευκαιρίες ως προς τον τρόπο αντιμετώπισης των εγκλημάτων, αναγνωρίζοντας το ρόλο του θύματος και της ευρύτερης κοινωνίας και εστιάζοντας στην αποκατάσταση της βλάβης που προκάλεσε ο δράστης.
8. Η κράτηση δεν χρησιμοποιείται μόνο ως ποινική κύρωση, αλλά χρησιμοποιείται επίσης ευρέως στο προδικαστικό στάδιο της διαδικασίας. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να εξεταστούν μέτρα εναλλακτικά της κράτησης σε όλες τις βαθμίδες της ποινικής δικαιοσύνης.
9. Σε ό,τι αφορά μεμονωμένες περιπτώσεις, οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν την κατάλληλη κύρωση ή το κατάλληλο μέτρο. Σε γενικό επίπεδο, τα κράτη μέλη μπορούν να εξετάσουν τα οφέλη της εφαρμογής μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων καθόλη τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας και να προωθήσουν τη χρήση τους, όταν κρίνεται σκόπιμο και αποτελεσματικό.

² Βλ. π.χ. τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 8ης Μαρτίου 2018: Προώθηση της χρήσης εναλλακτικών μέτρων αντί καταναγκαστικών ποινών για τους τοξικομανείς παραβάτες, έγγρ. 6931/18, καθώς και τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα ναρκωτικά 2013-2020 (ΕΕ C 402, 29.12.2012, σ. 1) και το σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα ναρκωτικά για την περίοδο 2017-2020 (ΕΕ C 215, 5.7.2017, σ. 21).

10. Το σύστημα ποινικών κυρώσεων εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών και τα συστήματα ποικίλλουν μεταξύ των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, η ΕΕ θα πρέπει να εστιαστεί στη θέσπιση μη νομοθετικών μέτρων.
11. Εκτός από τα προαναφερθέντα οφέλη, αναμένεται ότι η ενισχυμένη χρήση μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων θα μπορούσε να έχει θετικά αποτελέσματα και σε ζητήματα που σχετίζονται με τον υπερπληθυσμό των φυλακών, τις ανεπαρκείς συνθήκες κράτησης στις φυλακές, τη ριζοσπαστικοποίηση στις φυλακές και τα εμπόδια που συναντώνται στην αμοιβαία αναγνώριση σε ποινικές υποθέσεις, ζητήματα τα οποία έχουν τεθεί σε διάφορα φόρουμ της ΕΕ κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών.

Μέτρα εναλλακτικά της κράτησης - πολιτικό πλαίσιο

12. Τα εναλλακτικά της κράτησης μέτρα βρίσκονται, ρητά ή σιωπηρά, στην ημερήσια διάταξη της ΕΕ εδώ και αρκετά χρόνια και σε πολυάριθμα πλαίσια. Το Πρόγραμμα της Χάγης του 2004 και το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης του 2009 αναγνώρισαν ότι η κράτηση και οι εναλλακτικές της κράτησης αποτελούν σημαντικό σκέλος της πολιτικής της ΕΕ στον τομέα της δικαιοσύνης.
13. Το 2011, η Επιτροπή υπέβαλε Πράσινη Βίβλο με τίτλο «Η εφαρμογή της ενωσιακής ποινικής νομοθεσίας στον τομέα της κράτησης»³. Στην Πράσινη Βίβλο επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, ότι εάν δεν καταβληθούν περισσότερες προσπάθειες για τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης και την προώθηση εναλλακτικών της κράτησης μέτρων, θα είναι δύσκολο να αναπτυχθεί στενότερη δικαστική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών.
14. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επισήμανε στο ψήφισμά του της 5ης Οκτωβρίου 2017 σχετικά με τα σωφρονιστικά συστήματα και τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές⁴, ότι ο υπερπληθυσμός των φυλακών είναι φαινόμενο πολύ συνηθισμένο στην Ευρώπη, αλλά ότι η αύξηση της χωρητικότητας των φυλακών δεν είναι η μόνη λύση για την αντιμετώπιση του υπερπληθυσμού. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο επέμεινε ότι θα πρέπει να εφαρμοστεί μια αποτελεσματική διαχείριση των σωφρονιστικών συστημάτων σε μακροπρόθεσμη βάση, μειώνοντας τον αριθμό των κρατουμένων μέσω της συχνότερης χρήσης μη στερητικών της ελευθερίας ποινών.

³ COM (2011) 327 final.

⁴ A8-0251/2017.

15. Επίσης, στα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την ενίσχυση της αντιμετώπισης από την ποινική δικαιοσύνη της ριζοσπαστικοποίησης που οδηγεί στην τρομοκρατία και το βίαιο εξτρεμισμό, της 20ής Νοεμβρίου 2015⁵, γίνεται αναφορά σε πιθανές εναλλακτικές λύσεις αντί της κράτησης σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας κατά την εξέταση των μέτρων της ποινικής δικαιοσύνης για τη ριζοσπαστικοποίηση.
16. Σύμφωνα με το άρθρο 82 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στην Ένωση θεμελιώνεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων και διαταγών. Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην απόφασή του, της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldărașu⁶, επισήμανε ότι οι κακές συνθήκες κράτησης στις φυλακές των κρατών μελών ενδέχεται να παρεμποδίσουν την αμοιβαία εμπιστοσύνη και να υπονομεύσουν την αμοιβαία αναγνώριση, ενώ υπογράμμισε ότι ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων απαγορεύει την απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία. Μετά την έκδοση της απόφασης, το Συμβούλιο, κατά τη διάρκεια της αυστριακής Προεδρίας, ενέκρινε το Δεκέμβριο του 2018 συμπεράσματα σχετικά με την «Προώθηση της αμοιβαίας αναγνώρισης μέσω της ενίσχυσης της αμοιβαίας εμπιστοσύνης»⁷. Σύμφωνα με τα εν λόγω συμπεράσματα, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να θεσπίσουν νομοθεσία που να παρέχει, κατά περίπτωση, τη δυνατότητα χρήσης εναλλακτικών της κράτησης μέτρων, προκειμένου να μειωθεί ο πληθυσμός στους χώρους κράτησης και, με τον τρόπο αυτό, να προωθήσουν το στόχο της κοινωνικής αποκατάστασης και, επίσης, να αντιμετωπίσουν το γεγονός ότι η αμοιβαία εμπιστοσύνη συχνά παρεμποδίζεται από τις κακές συνθήκες κράτησης και το πρόβλημα του υπερπληθυσμού των φυλακών. Το Δικαστήριο αποφασήνισε περαιτέρω τις απαιτήσεις της απόφασης Aranyosi και Căldărașu κατά την πρόσφατη νομολογία Dorobantu⁸.
17. Το Συμβούλιο της Ευρώπης έχει ήδη μακρά παράδοση στην αντιμετώπιση ζητημάτων που σχετίζονται με την κράτηση και τη χρήση μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων, και έχει επίσης βαθιά γνώση επί του θέματος. Ως εκ τούτου, η ΕΕ θα μπορούσε να ωφεληθεί από τη στενότερη συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης στο ζήτημα αυτό.

⁵ 14419/15, της 20ής Νοεμβρίου 2015.

⁶ Απόφαση της 5ης Απριλίου 2016 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/15 και C-659/15, Aranyosi και Căldărașu.

⁷ EE C 449 της 13.12.2018, σ. 6.

⁸ Απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση C-128/18, Dorobantu, στην οποία το Δικαστήριο αποφασήνισε τις απαιτήσεις για τη δικαστική αρχή εκτέλεσης σε υποθέσεις που αφορούν ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών.

Επόμενα βήματα

18. Κατά τη σύνοδο των υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών τον Ιούλιο του 2019, οι υπουργοί αναγνώρισαν ότι είναι αναγκαίο να αντιμετωπιστούν σύνθετα ζητήματα που αφορούν τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές, τον υπερπληθυσμό των φυλακών, τη ριζοσπαστικοποίηση των φυλακών καθώς και τη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Οι υπουργοί τόνισαν επίσης ότι είναι σημαντικό να ενισχυθεί η χρήση εναλλακτικών της κράτησης μέτρων στα κράτη μέλη κατά τα προσεχή έτη, υπογραμμίζοντας τα οφέλη που μπορεί να έχει η χρήση τους αυτή.
19. Η πρόοδος που έχει ήδη σημειωθεί στα κράτη μέλη σχετικά με τη χρήση εναλλακτικών της κράτησης μέτρων, τόσο στο στάδιο της προδικασίας όσο και μετά τη δίκη, είναι ευπρόσδεκτη. Η περαιτέρω αύξηση της χρήσης μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων ως εναλλακτικών της κράτησης καθόλη τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας, όταν κρίνεται σκόπιμο, θα πρέπει να αποτελεί κοινό στόχο σε ολόκληρη την ΕΕ κατά τα επόμενα έτη.
20. Ο ένατος γύρος αμοιβαίων αξιολογήσεων, μεταξύ άλλων, θα αναλύσει τις αποφάσεις-πλαίσια για την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και τις εναλλακτικές κυρώσεις (2008/947/ΔΕΥ) και για το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης (2009/829/ΔΕΥ), και θα συγκεντρώσει πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με τους λόγους για τους οποίους η χρήση των εν λόγω μέσων είναι μέχρι στιγμής περιορισμένη. Ωστόσο, πρέπει να συγκεντρωθούν περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη χρήση μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων στα κράτη μέλη και να συζητηθούν τα διάφορα οφέλη που μπορεί να παρουσιάζουν.
21. Η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών αποτελεί ένα χρήσιμο τρόπο για να μπορέσουν τα κράτη μέλη να αντλήσουν αμοιβαία διδάγματα και να βελτιώσουν τη νομοθεσία, τις διαδικασίες και τις πρακτικές τους. Η ΕΕ μπορεί επίσης να ωφεληθεί από τη στενότερη συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλους σχετικούς οργανισμούς.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΥΝΕΠΩΣ ΣΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΟΤΙ

I. Δράσεις που απαιτούνται σε εθνικό επίπεδο

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να διερευνήσουν τις δυνατότητες ενίσχυσης, κατά περίπτωση, της χρήσης μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων, όπως η ποινή φυλάκισης με αναστολή, η κοινωφελής υπηρεσία, οι χρηματικές ποινές και η ηλεκτρονική παρακολούθηση καθώς και παρόμοια μέτρα που βασίζονται σε αναδυόμενες τεχνολογίες.
2. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να εξετάσουν τη δυνατότητα χρησιμοποίησης διαφορετικών μορφών προσωρινής ή υπό όρους απόλυσης. Στόχος είναι η καλύτερη προετοιμασία των παραβατών για την επανένταξη στην κοινωνία και η συμβολή στην πρόληψη της υποτροπής.
3. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να εξετάσουν το πλαίσιο εφαρμογής και τα οφέλη από τη χρήση της αποκαταστατικής δικαιοσύνης.
4. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να νομοθετήσουν τη δυνατότητα εφαρμογής μη στερητικών της ελευθερίας μέτρων επίσης στο προδικαστικό στάδιο της ποινικής διαδικασίας.
5. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να εξασφαλίσουν ότι πληροφορίες σχετικά με τη νομοθεσία για τις μη στερητικές της ελευθερίας κυρώσεις και μέτρα είναι εύκολα διαθέσιμες στους αρμόδιους χειριστές σε όλες τις ποινικές διαδικασίες.
6. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να αυξήσουν την ευαισθητοποίηση των ασκούντων νομικά επαγγέλματα σχετικά με τα οφέλη των εναλλακτικών της κράτησης μέτρων καθώς και τη διαθεσιμότητα και τα τεχνικά χαρακτηριστικά των υφιστάμενων εργαλείων, όπως η ηλεκτρονική παρακολούθηση.
7. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να παράσχουν κατάρτιση στους ασκούντες νομικά επαγγέλματα σχετικά με τη χρήση εναλλακτικών της κράτησης μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της αποκαταστατικής δικαιοσύνης, και σχετικά με τις υφιστάμενες συστάσεις, όπως διατυπώθηκαν από το Συμβούλιο της Ευρώπης για το θέμα αυτό.

8. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να αναπτύξουν ή να βελτιώσουν την κατάρτιση του προσωπικού των φυλακών και της δικαστικής επιτήρησης, των δικαστών, των εισαγγελέων και των δικηγόρων υπεράσπισης σχετικά με το περιεχόμενο και τη χρήση των αποφάσεων-πλαισίων για την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και τις εναλλακτικές κυρώσεις (2008/947/ΔΕΥ) και για το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης (2009/829/ΔΕΥ), και να αυξήσουν την ευαισθητοποίηση όσον αφορά τη δυνατότητα να χρησιμοποιούνται μη στερητικές της ελευθερίας κυρώσεις και μέτρα καθόλη τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας.
9. Σε ό,τι αφορά τη χρήση εναλλακτικών της κράτησης μέτρων, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες ευάλωτων προσώπων, όπως είναι τα παιδιά, τα άτομα με αναπηρία και οι γυναίκες κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και μετά τον τοκετό.
10. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να βελτιώσουν τη συλλογή δεδομένων σχετικά με τη χρήση μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων και σχετικά με την εφαρμογή των αποφάσεων-πλαισίων για την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και τις εναλλακτικές κυρώσεις (2008/947/ΔΕΥ) και για το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης (2009/829/ΔΕΥ).
11. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να βελτιώσουν την ικανότητα των υπηρεσιών δικαστικής επιτήρησης, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων.
12. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να ανταλλάσσουν μεταξύ τους και με την Επιτροπή βέλτιστες πρακτικές όσον αφορά όλες τις πτυχές των μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων, με σκοπό την αμοιβαία μάθηση.
13. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται επίσης να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους για τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης στις φυλακές, την αντιμετώπιση του υπερπληθυσμού στις φυλακές και την προώθηση της επανένταξης των παραβατών στην κοινωνία, λαμβάνοντας υπόψη τον αντίκτυπο ως προς τη μείωση της υποτροπής και τον κίνδυνο της ριζοσπαστικοποίησης στις φυλακές.

II. Δράσεις που απαιτούνται σε επίπεδο ΕΕ

1. Η Επιτροπή καλείται στο πλαίσιο της ημερήσιας διάταξής της να διερευνήσει τις επιλογές για την προώθηση της χρήσης μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων και να αυξήσει την ευαισθητοποίηση σχετικά με τα οφέλη των μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων μεταξύ των υπευθύνων χάραξης πολιτικής και των αρμόδιων χειριστών.
2. Η Επιτροπή καλείται να αξιολογήσει την ανάγκη διεξαγωγής συγκριτικής μελέτης για την ανάλυση της χρήσης μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων σε όλα τα κράτη μέλη, ώστε να υποστηριχθεί η διάδοση των εθνικών βέλτιστων πρακτικών.
3. Η Επιτροπή καλείται να συνεχίσει να ενισχύει την εφαρμογή των αποφάσεων-πλαισίων της ΕΕ για την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και τις εναλλακτικές κυρώσεις (2008/947/ΔΕΥ) και για το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης (2009/829/ΔΕΥ), λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν κατά τον ένατο γύρο αμοιβαίων αξιολογήσεων.
4. Η Επιτροπή καλείται να αναπτύξει κατάρτιση για δικαστές και εισαγγελείς μέσω του Ευρωπαϊκού δικτύου κατάρτισης δικαστικών (ΕΔΚΔ), καθώς και για το προσωπικό των φυλακών και της δικαστικής επιτήρησης σε επίπεδο ΕΕ μέσω των Ευρωπαϊκών Ακαδημιών σωφρονιστικών υπαλλήλων (ΕΡΤΑ), που επί του παρόντος χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα «Δικαιοσύνη».
5. Η Επιτροπή καλείται να δρομολογήσει τακτικές συναντήσεις εμπειρογνομόνων σε ζητήματα κράτησης και μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων, προκειμένου να ενθαρρύνει την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ εμπειρογνομόνων και αρμόδιων χειριστών σε όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά τις εθνικές πολιτικές και πρακτικές στον τομέα αυτό.
6. Η Επιτροπή καλείται να εξετάσει τρόπους με τους οποίους τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν χρηματοδότηση για την περαιτέρω ανάπτυξη υπηρεσιών δικαστικής επιτήρησης, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων, και για τη βελτίωση των καταστημάτων κράτησης.
7. Η Επιτροπή καλείται να εξακολουθήσει να στηρίζει την Ευρωπαϊκή οργάνωση φυλακών και σωφρονιστικών υπηρεσιών (EuroPris), την Ευρωπαϊκή συνομοσπονδία επιμελητών κοινωνικής αρωγής (CEP) και το Ευρωπαϊκό Φόρουμ για την αποκαταστατική δικαιοσύνη (EFRJ), που επί του παρόντος χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα «Δικαιοσύνη». Καλείται επίσης να εξετάσει διάφορες επιλογές για στενότερη συνεργασία με τους εν λόγω οργανισμούς, ιδίως στηρίζοντας το έργο της CEP στη συλλογή δεδομένων σχετικά με εναλλακτικά της κράτησης μέτρα στα κράτη μέλη.

8. Το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο (ΕΔΔ) ενθαρρύνεται να συνεχίσει τις συζητήσεις στις συνεδριάσεις του σχετικά με τη χρήση των αποφάσεων-πλασίων για την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και τις εναλλακτικές κυρώσεις (2008/947/ΔΕΥ) και για το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης (2009/829/ΔΕΥ). Στόχος είναι να προσδιοριστούν τα εμπόδια για την πρακτική εφαρμογή των μέσων και να αναζητηθούν τρόποι για την αύξηση της χρήσης των εν λόγω μέσων.
9. Το ΕΔΔ ενθαρρύνεται να συνεχίσει να επικαιροποιεί τακτικά τον Ευρωπαϊκό Δικαστικό Άτλαντα.
10. Το ΕΔΔ καλείται να εξετάσει το ενδεχόμενο συγκέντρωσης πληροφοριών στον ιστότοπό του σχετικά με τις διάφορες μη στερητικές της ελευθερίας κυρώσεις και μέτρα σε κάθε κράτος μέλος. Για το σκοπό αυτόν, μπορεί να εξεταστεί το ενδεχόμενο συνεργασίας με οποιονδήποτε σχετικό οργανισμό, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής συνομοσπονδίας επιμελητών κοινωνικής αρωγής.

III. Δράσεις που πρέπει να ληφθούν για την ενίσχυση της συνεργασίας με το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλους σχετικούς οργανισμούς

1. Η ΕΕ θα πρέπει να συνεργαστεί στενά με το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλους σχετικούς οργανισμούς, προκειμένου να εξευρεθούν συνέργειες ως προς τις εργασίες που αφορούν την κράτηση και τη χρήση μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων.
2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να ενισχύσουν τη συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλους σχετικούς οργανισμούς, προκειμένου να αυξηθεί η ευαισθητοποίηση σχετικά με τα οφέλη από τη χρήση μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων. Η Επιτροπή καλείται να συνεχίσει τη συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης, υποστηρίζοντας οικονομικά τη συλλογή στατιστικών στοιχείων στον τομέα της φυλάκισης και της δικαστικής επιτήρησης (στατιστικές SPACE) καθώς και τη λειτουργία του δικτύου εθνικών μηχανισμών πρόληψης της ΕΕ (EU NPM).
3. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη καλούνται να εξετάσουν τους τρόπους με τους οποίους θα προωθήσουν τη διάδοση των κειμένων του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη θέσπιση προτύπων, τη σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και τις συστάσεις της CPT σχετικά με την κράτηση και τη χρήση μη στερητικών της ελευθερίας κυρώσεων και μέτρων.